

РЕШЕНИЕ

№ 1955

гр. София, 16.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10226** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на С. А. С., чрез пълномощника адв. Г. К., против отговор от 03.09.2025 г. на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, съдържащ изричен отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването на лични данни на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че на 03.09.2025 г. С. А. С. е получил на електронната си поща отговор от същата дата на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, съдържащ изричен отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването на лични данни на лицето и отказ за преустановяване на подаването на информация до Централния кредитен регистър (ЦКР). В тази връзка е направено изявление, че се обжалва постановения отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването на лични данни на С. А. С., тъй като същият се явява нищожен, неправилен и незаконосъобразен. Излага подробни съображения, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е администратор на лични данни и за него са приложими разпоредбите на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните - Регламент (ЕС) 2016/679). Доколкото принципите и правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, следва независимо от тяхното гражданство или местопребиваване, да са съобразени с

техните основни права и свободи и по-конкретно с правото на защита на личните им данни, като в тази връзка заявява изрично, че предмет на търсената в случая защита е именно срещу изричен отказ на администратора и обработващ лични данни да заличи данните и да преустанови обработването им. Твърди, че макар и издаден в предписаната от закона форма, същият е нищожен поради липса на компетентност на издателя му. Ако съдът приеме, че юрк. Ш. е имал правомощия на длъжностно лице по защита на личните данни и е имал право да подпише издадения отказ за заличаване на данните, то съдът следва да вземе в предвид, че процесният отказ е издаден и в противоречие с материалния закон, т. к. в случая не са налице твърдените от администратора на лични данни релевантни юридически факти, които да обосноват извод за наличието на законен интерес за обработване на личните данни на С. А. С.. В настоящия случай от оспореното писмо/отговор се установява, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е обработвало данните на жалбоподателя, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно вземанията на кредитната институция от С. А. С.. Това налага извод, че в качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22/2009 г. на БНБ за ЦКР. В процесния случай с покана до ответника, жалбоподателят е поискал от администратора на лични данни изтриването/заличаването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър (ЦКР). Жалбоподателят изрично подчертава в жалбата си, че задължението по договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г. е погасено по давност. В тази връзка и предвид посоченото в отговора в оспореното писмо от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, че давността не се прилага служебно (чл. 120 от ЗЗД), не е съобразил факта, че е необходимо само едно изрично позоваване, за да се достигне до желания ефект. Не отрича, че съгласно чл. 118 от ЗЗД изплащане на задължението след изтичане на давността не представлява недължимо платено, но твърди, че в случая С. А. С. в поканата до „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД освен, че се е позовал на погасителната давност, изрично е заявил, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение. Поради това липсата на изискуеми задължения е довело до отпадане на целите, за които са били събрани и обработвани личните данни на жалбоподателя, а именно събиране на вземанията, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, б. „а“ на Общия регламент относно защитата на данните и заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД. В заключение излага, че в процесния случай не са налице законови предпоставки за така постановения отказ да бъдат изтрети личните данни на жалбоподателя и същият се явява незаконосъобразен. Моли да се прогласи за нищожен, а в условията на алтернативност – за незаконосъобразен, отговор от 03.09.2025 г. на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, съдържащ изричен отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването на лични данни на С. А. С.. Моли за присъждане на направените разноски по делото, в т. ч. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - администратор на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез своя процесуален представител юрк. К. К., оспорва жалбата. В представения по делото отговор посочва, че погасителната давност е институт на гражданското право. Изтичането на срока не внася никакви промени в материалното право. Във всички случаи обаче, според ответника, възражение по чл. 120 от ЗЗД може да се направи само пред съд. Вследствие на изложеното „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД твърди, че между страните липса постановено съдебно решение, от което да е видно, че г-н С. няма задължения към кредитната институция, а от това зависи дали администраторът ще има правен интерес да обработва личните данни на субекта или не, и

следователно дали ще е налице и правно задължение за подаване на информация за задълженията към ЦКР на БНБ. Счита, че погасителната давност не е процедура за погасяване на дълг, а материалноправен институт. В настоящия случай липсва сила на присъдено нещо по отношение на твърденията, че е налице изтекла погасителна давност. Следователно без да е налице постановено съдебно решение в полза на г-н С., че не дължи сумите по договора за кредит, то „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД следва да продължи да подава информация към ЦКР до окончателното погасяване на задължението или до настъпване на изменения в него. Дружеството е задължен субект по Наредба № 22 за ЦКР на БНБ и като такъв не може да не изпълни своите задължения свързани с регулярното подаване на информация към централния регистър. Макар и определени от БНБ, целите на регистъра са ясни и са напълно в съответствие с принципите на европейското право и защитата на личните данни. Позовава се на писмо на Българска народна банка № БНБ-84163/04.08.2022 г., издадено във връзка с отправено искане за отписване на задължение от ЦКР, поради това, че същото е погасено по давност, като надзорният орган е дал тълкуване на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22 за Централния кредитен регистър, съгласно която институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити и техните клиенти, и за настъпили изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Относно искането за изтриване, основаващо се на чл. 17, § 1, б. „а“ счита, че неправилно жалбоподателят приема, че личните данни не са необходими повече на администратора на данни и че същият е загубил/няма интерес да обработва личните данни. Относно възражението с основание чл. 17, § 1, б. „б“ твърди, че дружеството не обработва личните данни на лицето на основание дадено от него изрично съгласие, а на основание сключения договор за кредит, следователно не е налице предоставено съгласие от негова страна, което да бъде оттеглено. Във връзка с оплакванията за липса на компетентност, моли съда да вземе в предвид, че нормата на чл. 32, т. 3 от ГПК и чл. 26, ал. 1, изр. второ от ТЗ, както и изричното нотариално заверено пълномощно за юрк. Х. Ш. (стр. 2, абзац 2) водят до извод за надлежно упълномощаване или служебно възлагане на функциите длъжностно лице по защита на личните данни, като посоченото лице е действало в рамките на своята компетентност, а извършените от него процесуални и фактически действия са валидни и обвързващи за представляваното лице. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Административен съд – София-град след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

„Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е изпратило на С. А. С. уведомление за извършено прехвърляне на вземания от „Ferratum Bank p.i.c“, дружество учредено в М. и „Ractum Collections“ GmbH, дружество учредено и съществуващо съгласно законите на Република Германия. В уведомлението е отразено, че го уведомява, че с договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 12.12.2019 г., „Ractum Collections“ GmbH, в качеството на цедент, е прехвърлило на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, в качеството на цесионер, всички свои вземания към С. А. С., произтичащи от договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г., наричани накратко „Прехвърлени вземания“ и „Договор“. Отразено е, че вземанията са прехвърлени на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД заедно с произтичащите от Договора обезпечения и привилегии. „Ractum Collections“ GmbH е придобило вземането въз основа на договор за прехвърляне на вземания (цесия), сключен с „Ferratum Bank p.i.c“ на 31.12.2018 г. Последното дружество е поръчител на С. А. С. по договора за кредит и като такова, след допуснатото неизпълнение от негова страна, е изплатило всички дължими суми по договора към първоначалния му кредитор „Фератум

България“ ЕООД и е встъпило в правата му.

На жалбоподателя е изпратено и уведомление за защита на личните данни на основание чл. 14 от Регламент 2016/679 на ЕС. В посоченото уведомление е указано, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД ще обработва личните му данни до постигане на целта, с оглед на която са предоставени данните, като ще съхранява последните до изтичане на нормативно определените задължения за съхраняването им – с изтичане на определените в ЗЗД давностни срокове за предявяване на претенции – 5 години, в ЗСч за съхранение и обработка на счетоводни данни – 10 години, в Наредба № 26 за финансовите институции – 5 години, при задължения за предоставяне на информация на съда, компетентни държавни органи и др. основания, предвидени в действащото законодателство (5 години).

Във връзка с посочените уведомления С. С. е отправил покана с вх. № 21 от 26.08.2025 г. до „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, в която е информирал дружеството, че към момента вземанията по Договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г. са погасени по давност и такъв договор за кредит никога не е подписвал. В тази връзка е отбелязал, че въпреки изтеклата погасителна давност и към момента данни за размера на задълженията по Договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г. се подават към ЦКР, което води до затруднения в личния и професионалния му живот. Поради изложеното и предвид погасеното по давност задължение, претендирано от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, С. С. е предявил две искания:

1. В рамките на 7 работни дни от получаване на поканата „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да предприеме всички необходими действия по заличаване на информацията в Централния кредитен регистър относно задълженията му, произтичащи от Договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г., като погасени по давност;

2. На основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, в рамките на седем работни дни от получаване на поканата да бъдат изтрети/заличени всички свързани с него лични данни без ненужно забавяне в системата на дружеството, поради това, че личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани (задължението е погасено по давност) и възразява изрично срещу обработването на личните му данни, още повече че към момента няма законни основания за обработването, които да имат преимущество.

В поканата С. С. изрично е посочил, че счита задължението си по Договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г., цедирано на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД за изцяло погасено по давност, поради което не дължи изпълнение по този дълг.

В отговор по поканата С. С. е получил два отговора от 03.09.2025 г. от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез юрк. Х. Ш. и подписани от юрк. Х. Ш..

В процесното писмо от 03.09.2025 г. е коментирано искането по т. 2 от поканата за изтриване на личните данни, обработвани от дружеството. Посочено е, че искането за коригиране на подаваната от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД информация, произтичаща от договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г., сключен между С. и „Фератум България“ ЕООД (впоследствие заместено от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД по силата на договор за цесия) към Централния кредитен регистър към БНБ, е неоснователно. Изложено е, че по силата на цесията дружеството е заместило предходния кредитор с всички произтичащи от това права. Отражено е, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД обработва личните му данни на основание легитимен интерес да събере задълженията по прехвърлените с договор за цесия вземания и във връзка със законовото задължение на дружеството като финансова институция по ЗПК, ЗКИ и подзаконовите нормативни актове на БНБ. Установено е, че С. се позовава на основанията по чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „б“. Изложено е, че личните му данни се обработват от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД на основание легитимен интерес на администратора, както и в изпълнение на императивните

задължения на дружеството като финансова институция по ЗПК, ЗКИ и Наредба № 22 на БНБ. По възражението с основание чл. 17, § 1, б. „а“, администраторът на данни е отговорил, че дружеството е законен кредитор като има вземане към С. във връзка с два договора за кредит, които са цедирани на администратора, съобразно представената от него справка от ЦКР. Относно възражението с основание чл. 17, § 1, б. „б“ е посочено, че дружеството не обработва личните му данни на основание дадено от С. изрично съгласие, а на основание легитимен интерес да събере задълженията по цедираните вземания по необслужвания от негова страна кредит, по който той е бил страна. Следователно, не е налице предоставено съгласие от страна на С., което да бъде оттеглено. Предвид изложеното, жалбата за изтриване на личните данни, обработвани от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД като администратор се явява неоснователно и е отхвърлена. С второто писмо от 03.09.2025 г. от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, подписано от юрк. Х. Ш., е отговорено на искането по т. 1 от поканата за заличаване на информацията, подавана към ЦКР. С това писмо искането по т. 1 също е прието за неоснователно. Доколкото предмет на жалбата по настоящото дело е писмото, с което е постановен отказ да се преустанови обработването на лични данни, което се установява, както от титулната част и петитума на жалбата, така и от съображенията в мотивната ѝ част, и доколкото съдът е обвързан с предметния обхват на жалбата, посоченото писмо не следва да бъде обсъждано.

По делото е представено пълномощно, с което управителите на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД са упълномощили юрк. Х. Ш. да представлява дружеството в качество на длъжностно лице по защита на данните пред всички физически лица, във връзка с отправени от тях искания, жалби, питания и други, касаещи правата им по Регламент 2016/679 на ЕС и Закона за защита на личните данни, като за целта получава, изготвя и изпраща съответните книжа и извършва всички свързани с това правни и фактически действия.

Въз основа така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По искането на жалбоподателя С. С. с вх. № 21 от 26.08.2025 г., получено от ответника по жалбата "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, са издадени два акта – откази, обективирани в писмени отговори, подписани от Х. Ш., съответно като длъжностно лице по защита на данните и като юрисконсулт на дружеството, които са съобщени на С. на 03.09.2025 г. Отказите са постановени по две различни искания на жалбоподателя, заявени в покана вх. № 21 от 26.08.2025 г., а именно: 1. В рамките на 7 работни дни от получаване на поканата „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да предприеме всички необходими действия по заличаване на информацията в Централния кредитен регистър относно задълженията му, произтичащи от Договор за кредит № FERR-520676 от 30.06.2017 г., като погасени по давност; 2. На основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, в рамките на седем работни дни от получаване на поканата да бъдат изтрети/заличени всички свързани с него лични данни без ненужно забавяне в системата на дружеството поради това, че личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани (задължението е погасено по давност) и възразява изрично срещу обработването на личните му данни, още повече че към момента няма законни основания за обработването, които да имат преимущество.

Жалбоподателят е определил предмета на спора, като е посочил, че обжалва отговор на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, съдържащ изричен отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването

на лични данни на С. А. С., т. е. отговора по т. 2 от поканата.

В отговора от 03.09.2025 г. е посочено, че същият е с издател "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, чрез юрисконсулт Х. Ш., подписан от Х. Ш., като длъжностно лице по защита на данните.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК.

Установено по делото е обстоятелството, че между жалбоподателя С. С. и ответника по жалбата - "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, са налице правоотношения, възникнали по силата на прехвърляне на вземания по сключени договори за кредит, като жалбоподателят е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството – ответник по жалбата. Ответникът "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД попада в хипотезата на определението по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД е регламентирано, че субектът на данни упражнява правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

В чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 е предвидено "Право на изтриване (право "да бъдеш забравен")", като съгласно § 1, б. "а" субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин. В § 1, б. „б“ е предвидено, че субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването.

В конкретния случай, отправеното от жалбоподателя искане до администратора на лични данни – "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, има характер на заявление по смисъла на чл. 376, ал. 1 от ЗЗЛД.

Ответникът "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД е администратор по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, по отношение лични данни за жалбоподателя С. С. по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, свързани с вземания по договори за кредит.

Отговорът с инкорпориран в него отказ за удовлетворяване на искането по изложени в отговора мотиви, е подписан от Х. Ш. в качеството на длъжностно лице по защита на данните. По делото няма данни, че на Х. Ш. е възложено да се произнася от името на администратора на лични данни по подадени заявления по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. При служебна справка в публичния регистър на администраторите и обработващите лични данни, воден от КЗЛД, съдът установи, че Х. Ш. е вписан като длъжностно лице по защита на данните на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, но това обстоятелство не води до друг извод. Правомощията на длъжностното лице по защита на данните са определени в чл. 39 от Регламент (ЕС) 2016/679. Същото подпомага, консултира, дава становища на администратора на лични данни, като правомощия да се произнася по подадени заявления по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 от името на администратора не са предвидени. Такива правомощия няма предвидени и в ЗЗЛД. Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗЗЛД, администраторът възлага на длъжностното лице по защита на данните най-малко следните задачи: 1. да информира и да съветва администратора и служителите, които извършват обработването, за задълженията им по този закон и съгласно други нормативни изисквания за защита на личните данни; 2. да наблюдава спазването на този закон и на други нормативни изисквания за защита на личните данни и на политиките на администратора по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните проверки; 3. при поискване да предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието по чл. 64 и да наблюдава извършването ѝ; 4. да си сътрудничи с комисията, съответно с инспектората; 5. да действа като звено за контакт с комисията, включително за целите на предварителната консултация по чл. 65, и при необходимост да се консултира с комисията, съответно с инспектората по въпросите, свързани с обработването на лични данни. Липсват по делото доказателства, че на Ш. са възложени и други задачи, различни от изброените в чл. 70, ал. 2 от ЗЗЛД, включително липсват доказателства да му е възложено от администратора да се произнася от името на администратора на лични данни по подадени заявления по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т. възлагане не може да се извлече и от съдържанието на пълномощното, подписано от изпълнителните директори на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, което пълномощно не е и относимо за периода на издаване на отказа. Същото е нотариално заверено на 19.07.2024 г. от нотариус с рег. № 203. В пълномощното всички права и възложени задължения са за срок от една година, считано от датата на упълномощаването. Това означава, че същото е изтекло най-късно на 19.07.2025 г. На стр. 83 от делото е приложено идентично пълномощно, нотариално заверено на 10.09.2025 г., което е безсрочно. Изложеното води до извод, че към датата на издаване на процесния отговор, юрк. Ш. не е бил упълномощен да извършва, каквато и да било дейност, свързана с лични данни. Следователно, към периода на издаване на отказа,

длъжностното лице по защита на данните не е имало правомощие да го издаде.

От изложеното се налага извод, че горепосоченият отказ е издаден при липса на компетентност, което съставлява основание за обявяване на нищожността на акта. В този смисъл следва да се приеме, че оспореният акт се явява нищожен, като издаден при липса на компетентност – нарушение по чл. 146, т. 1 от АПК. При този извод съдът не намира за необходимо да обсъжда останалите съображения на жалбоподателя и ответника по жалбата относно законосъобразността на оспорения акт.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а издаденият по поканата отказ следва да бъде обявен за нищожен, ведно с произтичащите от това правни последици, като на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД за произнасяне по подаденото искане в определен срок, при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което ответникът по жалбата следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от него по делото разноски в размер на 10 лева или 5.11 евро, представляващи държавна такса. В полза на адв. Г. К., осъществил процесуално представителство на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 1080 лева или превалутирани 552,20 евро.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отговор от 03.09.2025 г. на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, съдържащ изричен отказ на обработващия лични данни и на длъжностното лице по защита на личните данни да се преустанови обработването на лични данни на С. А. С.. ИЗПРАЩА преписката на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД с ЕИК:[ЕИК], за произнасяне по подадената от С. А. С. с ЕГН [ЕГН], покана с вх. № 21 от 26.08.2025 г., в частта, с която се иска на основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, да бъдат изтрити/заличени всички свързани с него лични данни без ненужно забавяне в системата на дружеството поради това, че личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани и възразява изрично срещу обработването на личните му данни, при спазване на указанията, дадени в настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ на "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД с ЕИК:[ЕИК] срок за произнасяне по искането на С. А. С. с вх. № 21 от 26.08.2025 г., в частта на искането по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, срок от един месец, считано от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]-115, бизнес сграда "ТАО", ет. 6 да заплати на С. А. С. с ЕГН [ЕГН] и с постоянен адрес: [населено място],[жк], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 18, сумата 5.11 евро (пет евро и единадесет евроцента), представляваща държавна такса по делото.

ОСЪЖДА "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица]-115, бизнес сграда "ТАО", ет. 6 да заплати на адв. Г. М. К. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 5, ап. 20, адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закон за адвокатурата в размер на 552,20 евро (петстотин петдесет и две евро и двадесет евроцента).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: